

optages paa Folkeskolens Læseplan baade i By og paa Land, men at Ministeriet anser det for rigtigt, at Bestræbelserne inden for Folkeskolen i første Række rettes mod at *forbedre dennes almindelige Undervisning*, og at derfor de særlige Eksamensskolefag først skal kunne optages i Folkeskolen, naar denne har naaet en saadan Udvikling, at disse Fag kan optages paa Undervisningsplanen uden Skade for de egentlige Folkeskolefag.

Religionsundervisningen er bevaret som et obligatorisk Fag; men man har hertil (i Overensstemmelse med den store Skolekommission og endvidere med, hvad det kirkepolitiske Udvalg omtrent enstemmigt har tilraadet) knyttet dels en Ret for Forældre til at *forlange Børnene fritaget* for Skolens Religionsundervisning, dels en Ret for Lærere til at *fritages* for at give Religionsundervisning.

Om *Undervisningsformen* giver Loven ikke Regler, der kan binde en kommende Udvikling, men man har dog peget paa, at Undervisningen skal lægge mest mulig Vægt paa Barnets Selvvirksomhed.

I den følgende Fremstilling er først givet en mere *detailleret Redegørelse for Indholdet af den nye Lov*, og ved Omtalen af de enkelte Paragraffer er nævnt de under Rigsdagsbehandlingen stedfundne *Ændringer*, ligeledes de fra konservativ Side i *Folketinget* stillede *Ændringsforslag*. Derimod er Venstres *Ændringsforslag* og de Konservatives *Ændringsforslag* i Landstinget omtalt samlet i et Slutningsafsnit om Udvalgenes Betænkninger og Partiernes Afstemninger.

Folkeskolens Begreb og Formaal.

Det fastslaas i § 1, at »*Folkeskolens*» er den kommunale Skole for Børn i den undervisningspligtige Alder — det vil sige fra det 7. til det 14. Aar — og de Mellemskoleklasser, der slutter sig hertil. De kommunale Realklasser og Gymnasiet holdes altsaa uden for Begrebet.

Folkeskolens *Formaal* er at fremme og udvikle Børnenes Anlæg og Evner, at styrke deres Karakter og give dem nyttige Kundskaber.